

Могиллянські джерела

Видання Національного університету "Києво-Могилянська академія"

№ 5
березень, 2002

Читайте в номері:

*Де навчаються
кращі студенти
Києва*

*Від філії до
університету*

*Академія очима
колегантів*

*Знайомтесь: колегіум
в Ромнах*

Вісті від старожилів

Твоя надія, Україно!

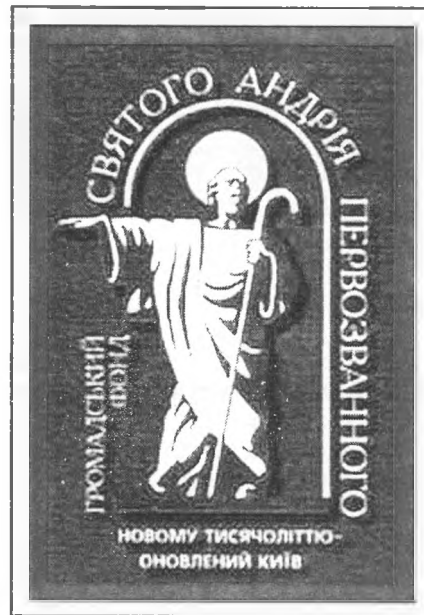
*Стартус
II Універсиада*

Часопис
"Могиллянські
джерела"

Розпорядження
президента НаУКМА
№ 11 від 15.02.2000

Наша адреса:
04 070, м. Київ,
вул. Сковороди, 2
Тел.: (044) 463-69-31
Факс: 463-69-31

E-mail:
wzubko@ukma.kiev.ua

Поздоровляємо!

Загірського Володимира
Губарева Кирила
Цибулько Юрія
Жуковську Катерину
Гомму Костянтина
Стрелкову Анастасію
Любенко Олену
Нарчинську Тетяну
Радійчука Олега
Блохіна Андрія
Мокрицьку Ірину,

які стали переможцями і вибороли призові
місця в престижному щорічному конкурсі
«СТУДЕНТ КИЄВА - 2001», започаткованому
громадським фондом Святого Андрія
Первозванного.

читайте на 3 сторінці

СТУДЕНТ
КИЄВА
2001

2001

ЗМІСТ

Хроніка академічного життя

МФ: від філії до університету.....	2
Де навчаються кращі студенти столиці.....	3
Нові призначення.....	4
Свято душі.....	5
Академія очима колегантів.....	5
Могилянські ваганти в Карпатах.....	7

Актуальне інтерв'ю

Бо то не просто звуки.....	8
----------------------------	---

Знайомтеся ближче

Свіжий струмінь в академічній ріці. Роменський колегіум ім. П.Калнишевського.....	9
---	---

Вісті з колегіумів

Тернопіль. Галицькі новини.....	11
Севєродонецьк. Весняний дарунок для Оксани.....	12
Вирує колегантське життя.....	13
Кременець. Живе слово.....	13
Запоріжжя. Я і українська мова.....	14
Херсон. Кафедра - колегіум - плідна праця.....	15
Рогатин. Моя гімназіє, моя колиско знань.....	16
Дружба без кордонів.....	17
Ромни. Зустріч з кобзарем.....	17

В царині науки

<i>Ю. Драгун-Тарнобір.</i> Борис Харчук: творчість, особистість, доля.....	18
<i>Олег Василюшин.</i> Смакулові читання в коледжі.....	18

Літературна сторінка

Твоя надіє, Україно!.....	19
<i>Ярослав Кравченко.</i> Чи повернем славу?. Світанкова зоря.....	19
Тепло рідного дому.....	20
В гостях у «Ваганта».....	21

Зі спортивного майданчика

Стартує друга універсиада. «Положення про II Універсиаду студентів та професорсько-викладацького складу вищих навчальних закладів навчально-наукового комплексу КМА, Чорноморська паланка».....	22
---	----

МФ: від філії до університету

21 грудня 2001 року в м. Миколаєві відбулося спільне засідання вчених рад базового закладу та його місцевої філії. Обговорювалось одне, але доленосне для обох сторін питання - про підвищення статусу Миколаївської філії, перетворення її на університет, а також перспективи подальшої співпраці.

Аналіз показав, що південний форпост НаУКМА за останні 5 років настільки виріс і зміцнів, став настільки самобутньою структурою, що може сміливо рушати у самостійне плавання.

Це однак не означає, що між закладами повинні ослабнути чи навіть перерватися зв'язки. Саме це найбільше непокоїло миколаївців. Тому вони часом бурхливо реагували на таку вірогідну перспективу. Але кияни приїхали з твердим наміром паралельно втілити в життя ще один проект - утворити навчально-науковий комплекс «Києво-Могилянська академія», куди дали принципову згоду увійти на паритетних засадах ще 2 коледжі - Тернопільський і Кременецький.

Врешті - решт президент НаУКМА В. Брюховецький переконав миколаївців у необхідності такого кроку. А коли декан факультету природничих наук В.Замостян запропонував на знак нерозривності зв'язків дати майбутньому університету ім'я Петра Могили, напруга спала.

*Закінчилися гарячі пересуди
й переговори tet-a-tet,
і стало ясно: таки тут буде
Петра Могили університет*

Тепер справа за Урядом, куди сторони звернулися з відповідним проханням.

Головний редактор *В.Зубко*
Заступник головного редактора *Т.Шаповаленко*
Відповідальний секретар *І.Бєлашко*

Члени редколегії: *І.Авдієнко, Г.Бондар, О.Василюшин, Ю.Верланов, О.Деоргієв, Н.Задорожна, О.Парило, А.Радькова, Л.Чеховська.*

Дизайн: *О.Шуть, О.Білоус*

Набір: *О.Шуть, О.Білоус*

Коректор: *Н.Тоцька*

Де навчаються кращі студенти Києва

I			<p>В конкурсі "Студент Києва – 2001" що вже вчетверте пройшов у столиці (цього разу уже в 5-ти номінаціях!) взяли участь близько 1200 студентів майже 40 вузів III-IV рівнів акредитації.</p> <p>В фінал останнього туру вийшло 25 краших. Серед них, як і в попередні роки, 11 могилянців. Ось вони – переможці і призери, що знов підтвердили імідж своєї <i>alma mater</i>, не тільки зробили її на цей раз кращою в технічних науках, фізичній культурі і спорті, а й вибороли солідні щомісячні стипендії Громадського фонду Святого Андрія Первозванного, цінні подарунки, поїздки на зимовий відпочинок у Карпати.</p> <p><i>Прийміть і наші вітання, дорогі спудеї! Так тримати й надалі!</i></p>					
	Жуковська К. ФІ-3	Радійчук О. ФЕН-3						
II						Гомма К. ФГСН-3		
III							Стрелкова А. МП	Загірський В. ФЕН-2
IV	Блохін А. ФЕН-2							
			Любенко О. ФГСН-4	Цибулько Ю. ФПрН-1				
V		Мокрицька І. ФПвн-4						
			Нарчинська Т. ФГСН-2	Губарев К. ФПвн-3				
місяця	Технічні науки	Фізкультура і спорт	Мистецтво і культура	Суспільні науки	Природничі науки			
	НОМІНАЦІЇ							

Нові призначення

Бублик Володимир Васильович,
завідувач кафедри мультимедійних систем, кандидат фізико-математичних наук, доцент
(з 02.01.2002)

Королько Валентин Григорович
завідувач кафедри фінансів, доктор філософських наук,
(з 06.06.2001)

Дорошенко Анатолій Юхимович,
завідувач кафедри мережних технологій, доктор фізико-математичних наук, доцент
(з 02.01.2002)

Лук'яненко Ірина Григорівна,
завідувач кафедри фінансів, кандидат економічних наук, доцент
(з 01.09.2001)

Квіт Сергій Миронович,
декан (організатор) факультету політичних наук і журналістики, доктор філологічних наук, професор
(з 18.06.2001)

Масенко Лариса Терентівна,
завідувач кафедри української мови, кандидат філологічних наук, доцент
(з 01.09.2001)

СВЯТО ДУШІ

У справжнє свято душі вилилися урочистості з нагоди 15-річчя заснування хорової капели Національного університету "Києво-Могилянська академія" та 10-річчя творчої діяльності хору видавництва "Преса України", яке відбулося 5 грудня 2001 року в Національній опері столиці.

Ювіляри та Симфонічний оркестр ансамблю класичної музики ім. Бориса Лятошинського дали концерт духовної музики ХІ – ХХІ століть. Натхненно прозвучали твори М. Дилецького,

Хор «Почайна» на сцені Національної опери

В. Степурка, А. Веделя, К. Стеценка, О. Козаренка. А у другому відділенні прозвучала велична Маріацельська меса Франца Йозефа Гайдна.

У паузах між виконанням творів ювілярів диригентом Олександром Жигуна вітали президент НаУКМА Вячеслав Брюховецький, народний депутат України Ігор Юхновський, представники Київської міської та Подільської районної рад у м. Києві, адміністрації, столичного управління культури, громадськості, протоієрей УПЦ Київського патріархату.

П'ятнадцятого жовтня, у день десятиліття свого відновлення, гостинно зустрів Національний університет "Кієво-Могилянська академія" своїх друзів, однодумців - делегацію Херсонського колегіуму ім. Євгена Маланюка. На пам'ять про цю зустріч - враження колегіантів (витяги з їх творчих робіт).

Академія очима колегіантів

На згадку про зустріч

1. Перше побачення

У Києві я побувала не вперше. НаУКМА відвідувала і раніше, але ця поїздка залишила незабутні враження.

З історією Кієво-Могилянки нас познайомила надзвичайно цікава, приємна, розумна людина - пані Зоя Хижняк. Ми побачили Мазепин корпус, будівлю, де жила Галшка Гулевичівна, відчувли дух старовинної бібліотеки, побачили відреставрований корпус.

Дух академії, відчуття братства, тепло від зустрічі з президентом академії - паном Вячеславом Брюховецьким. На згадку нам - подарунки: історичний нарис «Кієво-Могилянська академія» пані Зої Хижняк та виступ пані Ліни Костенко перед студентством 1 вересня 2000 року.

Концерт хорової капели «Почайна» — дивний світ духовної музики, композиції, що мають багатотисячолітню історію, світ торчості, молодості, віри у прекрасне. Впевнено лине мелодія - впевнено живе НаУКМА.

*Аліна Родіснок,
колегіантка 10-го класу*

2. Третій день - найбільш вражаючий

Третій день перебування в Києві подарував нам зустріч з національною святинею - Кієво-Могилянською академією. На перший погляд, це така собі велика жовта будівля, яка нічим не вражає. Увійшовши у двір, ми побачили, що він заповнений молоддю. Це — студенти, спудеї. Мене вразило і приємно здивувало, що всі вони спілкувалися українською. Гадаю, що це правильно: якщо ми, громадяни України, то й маємо спілкуватися рідною мовою. А ще сподобалися оголошення на дошці, бо всі вони були дуже оригінальні.

Коли ми йшли коридорами академії, то я думала, що колись неодмінно сюди повернуся, але вже студенткою. У стінах академії ми зустрілися з пані Зоєю Хижняк. Вона провела екскурсію, і ми побачили старий будинок, що по вікна увійшов у землю. Колись там була школа, яку започаткувала знатна киянка зі шляхетного волинського роду Галшка Гулевичівна. Нам пощастило зазирнути у світ тодішньої академії, відвідавши конгрегаційну залу з її величезними шафами, повними книжок, а над ними - портрети тих, хто навчався у славетному закладі.

Побували ми того ж дня на урочистостях, де студенти міняли «брюхи». Мені сподобалось, коли прозвучала фраза: «Не кляни гемряву, а запали свічку. Даруй світло, і пітьма зникне сама собою», а потім у залі дійсно згасло світло, і

всі присутні запалили свічки. Це було чудово! Малі вогники тяглися стрункими рядами, і я прониклася тим братським духом академії. Коли латиною співали гімн, всі присутні піднялися, зачаровано слухали, а деякі підспівували. Шкода, що ми не побували на акції «Чистий Скородо». Гадаю, це було цікаво.

Наступного дня ми знову приїхали до академії на зустріч із президентом — паном Вячеславом Брюховецьким. А ввечері ми слухали хор «Почайна». Чудово! Гарно! Захоплююче! Прекрасні голоси зливалися в пісні і лунали залом. На жаль, нам вже був час їхати, і ми не змогли дослухати той концерт.

У моїй пам'яті назавжди залишиться ця поїздка, і я обов'язково сюди повернуся. Це моя мрія.

*Катерина Лапишина,
колегіантка 8 класу*

3. Ця подорож - клас!!!

Про те, що ми нарешті їдемо до Києва, колегіанти знали вже давно, але тільки з чуток: «Хтось сказав комусь, що чув, як той казав до того про те, що йому сказав той-то, що хтось ніби-то казав щось про цю подорож». І колегіум ніби поділився на два табори — перший табір залишався вдома й тому усіяло критикував цю подорож, мовляв, знову просто ходити з вчителями по Києву туди-сюди й усе; другий табір збирав речі й гроші на Київ й усіяло відбивався від цих розмов.

Та ось наступив день від'їзду. На херсонський вокзал поїхали таксі, машини, а то й «маршрутки» з колегіантами та їх родичами. Зібралася невеличка колегіантська експедиція на привокзальній площі під годинником. Ніби на побачення відправлялися колегіанти, на побачення з Києвом...

Ранок. Колегіанти (особливо ті, що молодше) висипали до вікон і пильно вдивлялися. «Це Київ?» «Ні, це ще не Київ. Залишилося трошки, почекай». Але про подорож миттєво забули, коли вийшли на перон. Майже усі колегіанти, випустивши сумки з рук та пороззявлявши роти, дивилися на новий київський вокзал. Здивувало й те, що майже кожен міліціонер, коли ми підходили до нього й питали, як дістатися туди-то й отуди, відповідав нам українською, нехай дехто й ламаною, але все ж таки... Хоч чогось Україна добилася за ці десять років.

Я думаю, що погодинно й точно по розкладу я вам передати все вже не зможу, бо знаєте стільки вражень! Але основне я все ж таки розкажу.

Першого дня, після прогулянки парком, ми пішли до такого собі артклубу (про цю назву я дізнався вже по приїзді до Херсону) й там трошки відпочили, поїли,

пофотографувалися й дізналися багато чого нового. Одного разу, під час чергової нашої зупинки в цьому артклубі (до речі, назву він має «OстаNNя барикада») ми зустрілися з її власником паном Олесем Донієм. Він нам розповів про історію заснування «OстаNNьої барикади», про історію назв страв, які ми їли (так, наприклад, як вам страва з назвою «Слоника замучили клятї москалі»?) та про студентську акцію, в якій він брав участь. Взагалі, для себе я зробив висновки про пана Олесе, що він дуже розумна й інтелектуальна людина, до того ж небаїдуха до долі

Батьківщини.

А ще згадується мені дуже цікава подорож на Лису гору. До цього я не дуже вірив у ті байки, що там нібито якимсь чарівним зачароване місце. Що з того, що там збираються відьми? Та хай там хоч живуть!.. Але після цієї подорожі я змінив свою думку. Хоч нічого такого незвичайного й не трапилося, але все одно відчувалося щось таке містичне й незрозуміле, потойбічне.

Але окрім того, щоб гуляти по Києву (а ми були ще біля резиденції Президента, милувалися стадіоном «Динамо», каталися на каруселях у Лунапарку під аркою Дружби народів і, взагалі, ходили по місту), колегіанти, під проводом директора пані Марини та двох екскурсоловів-організаторів нашої подорожі до

Києва пана Олександра та пана Юрія, ходили до Національної опери на «Чіо-Чіо Сан» та до театру ім.І.Франка на виставу «Бравий солдат Швейк», де солдата грав сам Богдан Бенюк, відомий колегіантам за «Білою вороною». Хоч колегіантам і сподобалося в опері і театрі, вони приходили до готелю дуже пізно й не висипалися. Це був єдиний недолік усєї подорожі.

Але окремо треба виділити відвідування колегіантами «Києво-Могилянської академії». Тут нам провели екскурсію, розповіли про історію кожної будівлі, кожного клаптика землі НаУКМА. Були ми у музеї Шевченка та музеї медицини.

Від'їжджали з Києва ми увечері, і якщо зустрічали нас труби, то проводжав нас стадіон «Динамо», на який линула душа кожного хлопця. Скільки б ми віддали за те, щоб посидіти там хоч декілька хвилин. Все ж таки який матч тоді йшов - «Динамо» проти «Ліверпуля». Але, як-то кажуть, «не судилося». Тож прийшлося задовольнитися не дуже гарним для нас рахунком: 2:1 на користь Ліверпуля. Що ж поробиш...

Загалом, колегіанти набралися таких вражень, що залишається тепер згадувати весь рік (якщо не більше). Їх можна виразити в одному слові, яке потім можна тлумачити шедовго, і це слово - КЛАС! Усіх емоцій і вражень не передати, але найголовніше враження - це враження від краси, від краси величного дідуся, ні, вже, навіть, прадідуса Києва.

*Контішев Ілля,
колегіант 9 класу*

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКІ ВАГАНТИ У КАРПАТАХ

Існує повір'я: як зустрінеш Новий рік, так його і проведеш. Для групи студентів НаУКМА, яка у Різдвяні канікули здійснили подорож по Західному регіону України, воно дійсно відповідало своєму змісту, бо враження від побаченого та пережитого залишаться в пам'яті не на рік, а на все життя.

Розпочалося все з вдалої посадки у переповнений

Різдвяне свято у Рожнівці ми не забудемо ніколи, гостинність мешканців його була окрасою всього

вагон потягу, що прямував до Львова, де студенти, страшенно раді, що полишили рідні домівки, не могли заснути цілу ніч.

Вранці, проковтнувши склянку окропу, який чомусь називався чаєм, юрба посунула вузькими вуличками міста в пошуках притулку. Десь біля Личаківського цвинтаря була знайдена хатиночка, господарі якої люб'язно надали можливість за мізерну плату переспати дві ночі.

У денні години наша юрба пересувалася від одної

Пишаються працею своєю господарі Рожнівського музею

пам'ятки старовини до іншої, від музею до костелу, а звідти - до православного храму, далі - до галереї мистецтва та оперного театру (мабуть, найкращого в Європі). Але й цього було замало - нас потягнуло оглянути знаменитий Олеський замок, історія якого пов'язана з багатьма видатними подіями в житті українського народу. Замок приголомшив нас своєю величиною та багатством експозиції, яку протягом багатьох років з любов'ю збирали працівники музею.

Два дні промайнуло у мореві вражень, побутових негараздів та взаємних непорозумінь, що неминуче виникають у середовищі темпераментних могилянців, які перебувають у нестандартних життєвих умовах. — і ось ми вже крокуємо сплячими вулицями Коломиї, святково оздобленими різдвяними та новорічними прикрасами. Музей писанок, музей народного побуту, храм Архистратига Михайла та маленька кав'ярня з вранішніми відвідувачами переконали нас у тому, що це старовинне місто дуже цікаве та гостинне.

Швидкоплинний час змушував рухатися далі на Захід - до селища Рожнів, де розташований наш колегіум «Гуцульщина». До того ж неминуче наближалось Різдво, заради зустрічі якого, власне, і була ініційована наша акція. Крім того, у дарунок колегіуму ми везли два важелісні ящики з 30 томами Американської енциклопедії, знайомство з якою стане святом для учнів старших класів.

Нічні різдвяні обряди ми бачили, співати колядки навчилися дуже швидко та й виголошувати тости і привітання на честь гостинних господарів нам припало до душі. Отже, це Різдво було одноставно визнано нами як найкраще свято століття.

Останній день подорожі був пов'язаний з відвідуванням чарівного міста Чернівці та його перлини - Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Враження від екскурсії настільки потрясли, що потребують певного часу для систематизації та осмислення, тому розповідь про них буде змістом подальших дописів.

Наостанок хочемо висловимо ширю подяку Міжнародному благодійному фонду Відродження КМА за спонсорську допомогу, а також кафедрі фізичного виховання НаУКМА за цікаву ідею і практичне її втілення

*Ярослав Абрамов,
студент ФПвН,
НаУКМА*

ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Мудрість, знання і величність духу втілені у кам'янім хоралі

Бо то не просто звуки...

Загальновідомо, що "Киево-Могилянська академія" є прихистком талановитої української молоді і своєю найголовнішою функцією вважає підтримку рідної мови в державі. Серед цьогорічних першокурсників приємно приділити особливу увагу людині, для якої мова є не лише джерелом спілкування. Студентка гуманітарного факультету, Ольга Волківська, отримала стипендію ім. Тараса Шевченка 2001 року і має намір професійно займатися філологією.

Н.Д.: Привіт! У першу чергу познайомимось. Адже нам відомо тільки те, що Ольга Волківська є призером Всеукраїнської олімпіади з української мови та літератури. Розкажи трохи про себе.

О.В.: Народилася я в Коростені Житомирської області. Після аварії на ЧАЕС наша сім'я переїхала до містечка Каланчак, що на Херсонщині. Там я й навчалася з першого класу. До речі, любов до рідної мови мені прищепила вчителька української мови та літератури Олександра Іванівна Супрун. Шкода, що вона викладала у нас лише два роки – в 10 та 11 класах.

Н.Д.: Як проходила олімпіада? Які враження залишилися у тебе?

О.В.: Щороку олімпіада відбувається в іншому місті, цього року – в Кіровограді. Херсон представляли четверо конкурсантів, кожен із яких посів перше місце. В день нагородження атмосфера була надзвичайно напруженою. Бали були майже однакові, тому підраховували соті і навіть тисячні. І до останнього моменту ніхто не знав достеменно імен переможців. Чесно кажучи, я не сподівалася на перше місце. Це мене дуже вразило.

Н.Д.: Ти цілеспрямована людина?

О.В.: Напевно так. Коли я щось роблю, то намагаюся робити якнайліпше, бути першою. Та коли не вдається, то не переймаюся цим.

Н.Д.: Чому ти вступила саме до НаУКМА? Адже наскільки мені відомо, переможці олімпіади мають пільги при вступі і ти могла обрати будь-який вуз.

О.В.: Так, вдома мене зараховували без іспитів. Але хотілося спробувати свої сили в Києві. До вступу в академію я готувалася пів року. Вступала, звичайно, на пільгових умовах: не сплачувала 100 грн., а також прохідний бал для мене був нижчим. Вступне тестування минуло так швидко, що навіть не було часу для хвилювання. Наразі я є "зіркою" в Каланчаку, адже більше ніхто із земляків у цьому

престижному закладі не навчається. Тепер багато хто мріє вступити до академії.

Якось по телевізору бачила передачу про Києво-Могилянську академію, у якій виступав наш Президент – Брюховецький В.С. Він розповідав про академію. Те, що я почула, мене дуже зацікавило. Адже він наголошував перш за все на демократичних засадах навчання, на творчому розвитку студентів. Тут навчаєшся саме для себе і, крім диплому, отримуєш ще і добрі знання.

Н.Д.: Вибираючи спеціальність, ти довго вагалася?

О.В.: Абсолютно не вагалася. Я вже згадувала про свою улюблену вчительку. Саме вона навчила мене любити рідну мову. На мою думку, майбутня професія має перш за все подобатися, а не бути просто престижною. Дехто каже: "Філолог? І ким ти будеш? Вчителькою?" А хоч би й вчителькою, якщо це моє, і мені до душі. Хоча спочатку мріяла стати юристом чи журналістом. Вважаю, що ці професії мають дещо спільне: треба бути добрим комунікатором і вміти довести свою позицію. Можливо, в майбутньому візьмуся до журналістики.

Н.Д.: Що тобі подобається в НаУКМА?

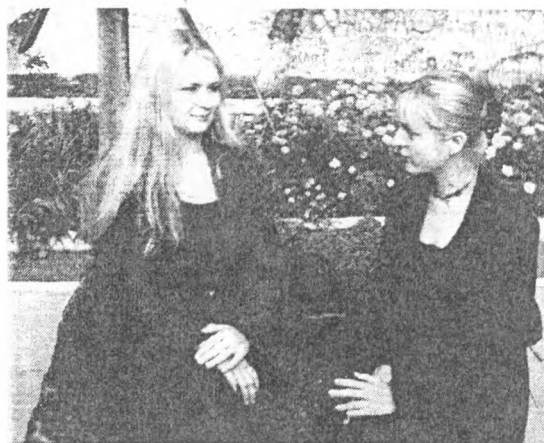
О.В.: Тут дуже цікавий навчальний процес, не так як скрізь – триместри, індивідуальне формування навчальних планів.

Н.Д.: А що не подобається?

О.В.: Ой, навіть не знаю. Такого немає. Просто спочатку важко трохи, але я легко адаптуюся до нових умов. Трохи хвилююся перед першою сесією. Зрештою, все невідоме лякає, а потім виявляється не таким уже й страшним.

Н.Д.: Бачу, ти оптимістка.

О.В.: Так, вважаю, все, що відбувається, – на краще.

Інтерв'ю підготувала Наталя Дмитренко

СВІЖИЙ СТРУМІНЬ В АКАДЕМІЧНІЙ РІЦІ

Роменський колегіум імені Петра КАЛНИШЕВСЬКОГО

Нова віха в житті школи

Своєрідним заспівом цього свята став урочистий вихід юних барабанщиків у білих строях. Стрункі, усміхнені, своїм маршем вони ніби задали тон урочистості і святковості.

- Сьогоднішня подія, - розпочали урочистості ведучі, - історична віха в житті школи № 1: вона змінює свій статус. Розділити з нами радість прийшли міський голова М.І. Лаврик, президент Києво-Могилянської академії В.С. Брюховецький, віце-президент закладу В.М. Зубко, помічник Президента НаУКМА у зв'язках із пресою Т.В. Шаповаленко, президент

«Роменського земляцтва» голова ДАК «Хліб України» І.М. Рішняк, випускник школи 1941 р. С.А. Кабардинський, працівники виконкому, представники громадськості, батьки, колишні вчителі. Звучать віршовані рядки про історію школи № 1, її традиції. Наперед виходять перші колеґіанти - п'ятикласники. Урочисто вносять Державний прапор України та прапор міста.

- Віднині гімназію «Північно-Східний колегіум» вважати відкритою, - проголошують ведучі.

Двоє школярів підносять на вишиваному рушнику пишній коровай президенту «Роменського земляцтва», голові ДАК «Хліб України» І.М. Рішнюку. Директор навчального закладу В.В. Судьбіна у своєму виступі відзначила важливість події цього вересневого дня.

- Ми довго йшли до нього, вчили і вчилися зростали й мужніли, доки не стали колективом однодумців. Два роки тому І.М. Рішняк та начальник відділу економіки і людського розвитку Міністерства економіки України Ю.М. Вітренко запропонували нам стати колегіумом. Відтоді ми об'єднали всі сили аби добитися права працювати під патронатом Національного університету «Києво-Могилянська академія». Ми вдячні всім, хто в нас і в наших вихованцях побачив жаринку, яка може розгорітися і стати світлом знань. Вдячні за підтримку й допомогу міському голові М.І. Лаврику, відділу освіти міськвиконкому, базовим підприємствам, зокрема, ТОВ «Ліберті», теле радіо-компанії РКТ, приватному підприємцеві В.П. Бойчуку, ТОВ «Фірма «ГТФ ЛТД». Раді звітувати, що досягли значних успіхів у навчально-виховному процесі. У 1999 році школа атестована на високий рівень освітньої діяльності. Багато працюємо з обдарованими дітьми, які виходять пере-

можцями міських, обласних,

Україна
Роменська міська рада (Сумської області)

Виконавчий комітет

РІШЕННЯ

№ 312 від 15.08.01 р.

м. Ромен

Про внесення змін до рішення виконкому від 15.08.01 № 312 «Про реорганізацію Роменської загальноосвітньої школи № 1 І-ІІІ ступенів»

З врахування історично-культурного значення діяльності П.І. Калнишевського для м. Ромен виконавчий комітет Роменської міської ради

вирішив

Внести зміни до п.1 до рішення виконкому від 15.08.01 № 312 «Про реорганізацію Роменської загальноосвітньої школи № 1 І-ІІІ ступенів» виклавши його в слідуючій редакції реорганізувати Роменську загальноосвітню школу № 1 І-ІІІ ступенів в навчально-виховний комплекс №1 середня загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів, гімназія, колегіум ім. П.І. Калнишевського.

Міський голова, -

М.І. Лаврик

Історична хроніка колегіуму

- 1871 р. - відкриті прогімназійні класи в орендованих приміщеннях;
- 1879 р. - збудоване нині існуюче приміщення школи, яке в той час функціонувало як жіноча класична гімназія;
- 1871-1878 рр. – прогімназія;
- 1879-1921 рр. – жіноча середня школа;
- 1950 р. – загальноосвітня школа №1 І-ІІІ ступенів;
- 2001 р. – навчально-освітній комплекс №1, колегіум НаУКМА

Обітницю дає колегіант

республіканських предметних олімпіад. Позаурочна робота також на рівні і спрямована на виховання патріотів рідної держави.

Заступник міського голови Н.М. Гаркава виголошує рішення міськвиконкому про реорганізацію школи № 1.

- Учора, коли в'їжджали в Ромни, - так

розпочав свій виступ В.С. Брюховецький, - на півнеба веселка зависла над містом, а потім з'явилася ще одна. Це добрий знак на щастя й успіх землі, що дала велетнів - інтелектуалів. Один Петро Калнишевський вартий того, щоб про нього писали літописи. Ця земля виростила й кожного з вас. Не обов'язково ставати академіком, можна бути й хорошим теслею, учителем, матір'ю, що не менш важливо.

Вдивляюся нині у світлі обличчя учнів і радю, що матимемо їх під своєю егідою. Це вже 12-тий колегіум. Він існуватиме поруч з Київським, Черкаським, Запорізьким, Донецьким, Рогатинським...

Успіх прийде у праці, а згодом ви зможете стати спудеями (студентами) Києво-Могилянської академії.

Я ж, даною мені владою, змінюю назву вашого закладу: віднині це Роменський колегіум імені Петра Калнишевського. Думаю, міська влада мене підтримає. Треба гордитися землею, пращурами, примножувати їхню славу.

Високий гість і директор навчального комплексу підписують угоду про співпрацю. В.С. Брюховецькому, М.І. Лаврику, І.М. Рішняку надається право зняти покривало - і присутні бачать нову назву на школі.

Ще одна урочиста мить: перші колегіанти під дзвони київських церков (у запису) складають присягу на старовинній книзі - «Требнику» Петра Могили, як і спудеї Києво-Могилянської академії. Ведучі називають імена всіх учителів, які викладатимуть у закладі нового типу. Їм президент академії вручає спеціальні значки, прилучивши цим до когорти викладачів академії та колегіумів під її егідою. Вчителі також складають обітницю.

Велично й красиво звучить у виконанні добре знаного на Роменщині співака Володимира Мелешка мудра пісня «До українців».

Цим дітям: і колегіантам, і школярам зростати з

Україною й утверджувати її в світі.

У своєму слові міський голова наголосив, що роменці з уявністю приймають увагу, яку приділяє колектив Києво-Могилянської академії, висловив впевненість, що вихованці нового закладу виправдають довіру. Отець Ігор освятив приміщення й учнів та закликав їх нести християнську любов батькам, родині, всім людям.

Президент «Роменського земляцтва», заслужений працівник сільського господарства України І.М. Рішняк висловив радість від того, що нашу міську школу взяв під своє крило найавторитетніший заклад держави.

Від шефів - ТОВ «Ліберії», Партії Регіонів слово виголосив О.М. Мокій та вручив музичний центр. Музично-пісенним було вітання від співочої родини Момотів. Прозвучали величальні, як і годиться, слова гімну колегіуму (автори Л. Грицай і В. Манько), звеселив усіх жартівливий танець старшокласників. І не могло не скінчитися свято ще однією доброю новиною: генеральний директор ЗАТ «СБК» І.Ф. Телюшенко та директор підприємства «Кондор» об'єднання «Талан» В.І. Дмитренко встановили дві іменні стипендії кращим учням нового закладу.

Приємним сюрпризом для першокласників було вручення їм книжки «Казка про податки», яку до початку нового навчального року видала редакція журналу «Вісник податкової служби України».

Перший заступник начальника Роменської об'єднаної державної податкової адміністрації О.Ф. Яковенко сказав, що місцеві податківці потурбувалися, аби цей подарунок одержав кожен, хто вперше прийшов цього року до школи, адже зміст видання не лише захоплює, а й повчас, має виховне значення для юного покоління.

... Сіявся дрібний дощик.

- Такий дощ гарний для сівби, - сказав хтось із гостей. Певно, що так. Бо засів задумано хороший.

До честі педколективу, святковий захід, його сценарій і виконання були бездоганними. Порадували хороша дикція читців, гарна постава усіх виконавців. Моменти, які обігрувалися, були такі цікаві, що майже кожен видався кульмінаційним, ніби кілька свят об'єдналися в одне - яскраве, пам'ятне, значиме.

Галина БІЛОЦЕРКІВСЬКА.

Передрук з газети «Вісті Роменщини»

ГАЛИЦЬКІ НОВИНИ

На нові технології. У коледжі проводять активну роботу з впровадження в навчально-виховний процес інформаційних технологій навчання. Зокрема, для викладачів економічного відділення, працює науково-методичний семінар «Використання інформаційних технологій в економіці». На заняттях у жовтні й листопаді розглянуто питання: «Методи математичного моделювання та їх реалізація за допомогою інформаційних технологій»; Аналіз прийняття економічних рішень за допомогою додатка 801ueg програми M8 Exce1 2000;

Ще планують провести заняття: «Бізнес - аналіз за допомогою програми M8 Exce1 2000»; «Використання спеціальних та професійних пакетів прикладних програм в економіці».

* * *

Знов заграла веселка. У жовтні 2001 року до Дня працівників освіти стартував конкурс «Веселка», метою якого є поширення передового досвіду роботи викладачів, визначення кращих викладачів і студентів 2001 року в номінаціях:

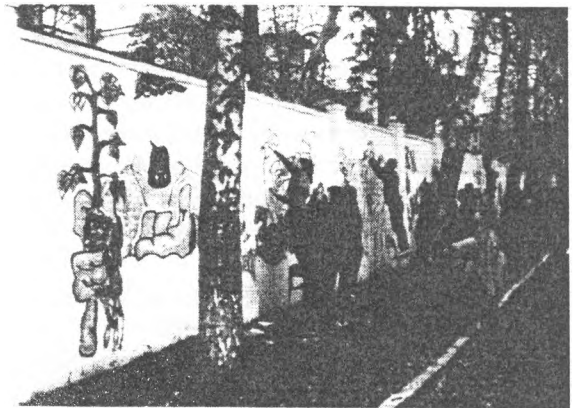
- «Спудей року»;
- «Викладач року»;
- «Золоте серце»;
- «Майстер педагогічної праці»;
- «Овація року»;
- «Ерудит - дослідник»;
- «Талант коледжу»;
- «Класний» куратор коледжу».

Загальне свято коледжу «Веселка 2001» буде проведено у квітні 2002 року.

* * *

Тижні відділень та предметних циклових комісій стали у Галицькому коледжі традиційними. Проведені заходи мають на меті: підвищити інтерес до обраної професії; активізувати діяльність студентського самоврядування; виявити творчих обдарованих студентів.

У рамках тижня предметів природничого циклу проведено заходи, спрямовані на пропаганду здорового способу життя, поглиблення знань з біології, хімії, екології, виховання бережливого ставлення до навколишнього середовища, виховання почуття прекрасного.

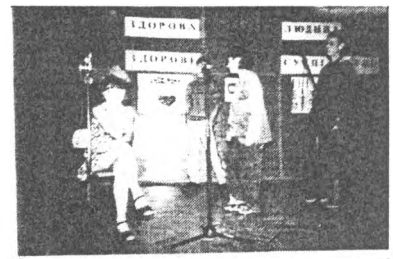
Свята народного календаря

В організації виховної роботи викладачі коледжу приділяють належну увагу вихованню студентської молоді на традиціях, звичаях, обрядах нашого народу. Вони відомо-

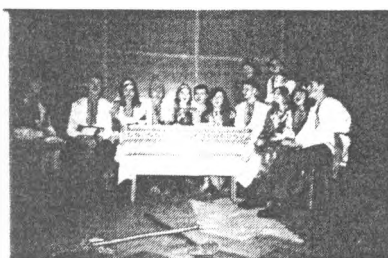

Свято Св. Миколая

календаря. Студенти коледжу на відзначення свят св. Андрія, св. Миколая, Різдва Христового розіграли театралізовані сценки, фрагменти вічного двобою Добра зі Злом, Правди

Молодь проти СНІДу

Андріївські вечорниці

бражують етнічне, суспільно-політичне, культурно-історичне життя народу, його багатогранну духовність.

Втіленням народної духовності є свята зимового циклу народного

Вертепне дійство

з Кривдою, Краси з Потворністю. Обов'язкового в цьому герці переможцями ставали Добро, Правда, Краса.

Весняний дарунок для Оксани

2001 РІК - РІК МОВИ

Кажуть, понеділок - важкий день. Як для кого, а для працелюбних і сумлінних він аж ніяк не такий. Саме 5 березня на восьмикласницю Сєвєродонецького колегіуму Оксану Макаркину чекала приємна звістка. Вона посіла п'яте місце у Міжнародному конкурсі знавців української мови. Ініціатором його проведення виступила Українська світова спілка учителів і гуртків плекання української мови. Саме до її центру - а він міститься у Філадельфії, наш колегіум знайшов шлях і потоваришувався перший у Сєвєродонецьку, створив осередок, який очолює заступник директора з навчально-виховної роботи, вчитель української мови і літератури Марина Іванівна Гладка. Колегіанти листуються зі своїми заокеанськими друзями, надсилають їм творчі роботи, фотографії. Познайомитися з керівниками особисто поки що нагоди не випадало, але є надія. Філадельфійська спілка запросила 20 наших дітей і двох викладачів на спільну зустріч, що відбудеться влітку цього року в Києві.

Коли ж спілка організувала конкурс знавців української мови, не забули й про Сєвєродонецьк. Запропонували взяти участь і нашим розумничкам. Серед учасників, а їх було понад 700 дітей з України та 100 - з дев'яти країн близького і далекого зарубіжжя, - і Оксана Макаркина.

- Сам конкурс проходив у Луганську, - розповідає вона, - а потім роботи відвозили до Києва і перевіряли там. Перед нами стояло завдання написати твір "Казка мого дитинства", визначити тип речення, пояснити значення і походження фразеологізмів.

- І яка ж казка твого дитинства?

- "Фарбований лис" Івана Франка. Я думала, що роботи довго перевірятимуться, але від 27 лютого минуло небагато часу, і вже відомий результат.

- А на вручення нагороди ти з ким поїдеши?

- Зі своїм учителем Мариною Іванівною.

- І вам випадє нагода побувати у Києві? - звертаюся я до Марини Іванівни Гладкої.

- Ми там досить часто буваємо. Колегіум - базова школа Києво-Могилянської академії.

- А я вперше поїду до столиці.

- Це тобі весна такий березневий сюрприз подарувала.

- Мабуть, так.

- Оксанко, а відколи ти стала брати участь у предметних олімпіадах?

- Із сьомого класу. Моя найперша олімпіада — з німецької мови. Я посіла тоді перше місце. Цього року брала участь в олімпіадах з історії, української та німецької мов.

- Скількома ж мовами ти володієши?

- Українською і російською, саме по собі зрозуміло. Англійську вивчаю з першого класу. На рівні шкільної програми знаю німецьку мову.

- А ще якусь вивчити хочеш?

- Французьку.

- Колегіум такої можливості не дає?

- Ні, чому? - дивується Марина Іванівна. - Сьогодні 6-а клас - клас гуманітарного профілю - обрав другу іноземну мову саме французьку. Звісно, Оксані за ці роки, що залишилися для навчання у школі, у повному обсязі опанувати нею буде важко, але спробувати можна.

- Оксана часто радує Вас своїми успіхами в навчанні?

- Наш клас ділиться на підгрупи, тому я маю змогу поспілкуватися з кожним учнем на кожному уроці. Навіть не питаючи Оксани, по очах, по піднятій руці я бачу, що вона знає. А правильно виконане завдання, блискуча відповідь чи ось така перемога для дитини - успіх, а для вчителя - радість. Оксана надзвичайно працездатна й цілеспрямована дівчина. Вона може поставити перед собою мету й чітко йти до її досягнення. Це гарна риса, і, я думаю, вона допоможе їй у житті. До того ж, Оксана в нас ще і бійцівський характер має. Так?

- Чому так загадково посміхаєшся?

- На обласній олімпіаді з німецької мови зі мною сталася така. Для усної відповіді мала розповісти тему "Роль іноземних мов у житті людини". Я знала її добре, але мені не дали змоги висвітлити її до кінця. Це мені не сподобалося. У душу закралася образа, і я вирішила відстоювати свої права. Разом зі своєю вчителькою Ларисою Юрївною

Іванченко поїхала на апеляцію.

- Лариса Юрївна дуже емоційна, запальна, але на відміну від Оксани не боєць. Заради себе вона

б ніколи у житті нічого подібного не зробила, але заради незаслужено ображеної дитини, з якою вона два роки пропрацювала і прекрасно знає її можливості, вирішила поборотися за правоту. Заради того, щоб в учениці не минули зацікавленість навчанням й пізнанням.

- І справедливість взяла гору?

- Так. Мені присудили третє, а не четверте місце.

- Твої плани на майбутнє. Ким хочеш стати?

- Планую навчатися в Києво-Могилянській академії. Мрію про професію перекладача англійської і німецької мов.

- А коли поталанить, то і французької?

- Ні. І з двох мов - то занадто.

- Думаю, що Оксанчина мрія здійсниться. Принаймні будемо допомагати.

- Я вдячна своїм учителям, які і після уроків, і у вихідні, і на канікулах працюють зі мною.

- Коли є такі старанні діти, то і працювати хочеться. Взагалі, Києво-Могилянська академія для наших випускників виділяє два місця. А цього року попросили список 10 кращих за рейтингом учнів, й у нас закралася така думка, що доки Оксана доросте до 11 класу, можливо, нашим дітям трохи більше місць виділятимуть. Звичайно ж, хочеться, щоб їм більше вдалося і поталанило в житті, ніж нам. Вони цього варті!

Бесіду вела Ірина СИТНИК.

Вирує колеґіантське життя

Розпочався новий 2001-2002 навчальний рік. Це особливий рік. Він увійде в історію педагогіки України як перший рік навчання з новим змістом освіти, новими навчальними програмами, підручниками, новими технологіями, методиками, відповідно до вимог Державного стандарту.

Тепла осінь, як весна,
Далечінь така ясна.
Дружно з квітами малеча
До школи нині поспіша.

Уперше в цьому році до нас прийшла колеґіантка, якій виповнилося п'ять років, Прядко Катерина. На знімку вона разом із директором колеґіуму пані Ліною Міхно.

* * *

Наші колеґіанти щомісяця проводять акції:

- вересень - «Увага! Виявляємо таланти»
- жовтень - «Поспішайте робити добро»
- листопад - «День народження колеґіуму»
- грудень - «Місто без правопорушень»
- січень - «На варті свого здоров'я і безпеки»
- лютий - «Тепло батьківського дому»
- березень - «Україно, моя Україно, я для тебе на світі живу»
- квітень - «Дзвони милосердя»
- травень - «Наші результати»

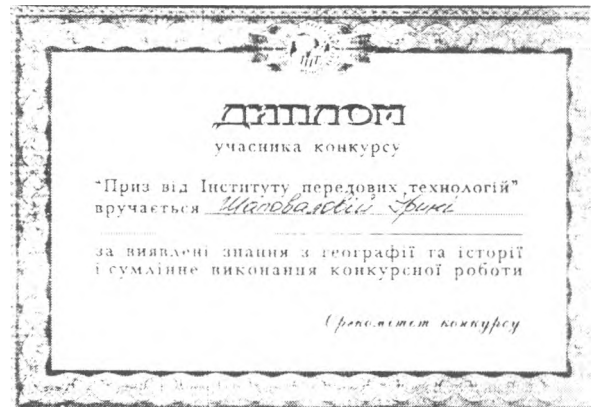
Мета колеґіуму - формувати в душі толерантності

високоінтелектуальну інтелігентну особистість громадянина Української держави: пошук, навчання та розвиток обдарованої, творчої особистості.

Учениці 6-Б класу Кравченко Олеся та Оксана стали переможцями в обласному конкурсі юних натуралістів «Мій рідний край - моя земля». Були нагороджені путівками до міста Одеса в табір «Молода гвардія», стали учасницями Всеукраїнського екологічно-натуралістичного зльоту.

15 колеґіантів (5, 7, 8, 9 класів) брали участь у конкурсі «Кенгуру без кордонів», який проводив Львівський фізико-математичний ліцей. Відмінний результат і диплом одержав учень 7-Б класу - Данько Віталій, що набрав 111,25 балів.

Шаповалова Ірина - колеґіантка 11-А отримала диплом учасника конкурсу «Приз від Інституту передових технологій» за виявлені знання з географії та історії.

ЖИВЕ СЛОВО

Нещодавно Кременецький педагогічний коледж ім. Т.Г.Шевченка відвідала вже не вперше член Спілки театральних діячів України Оксана Євгенівна Іваненків. Вона запропонувала свою нову програму, що складалася з трьох частин.

Перша - «Зоря народженої віри» створена за творами Олени Теліги та Олександра Олеся. Майстерне читання акторки залишило глибокий слід у душах слухачів. Адже, побувавши на неповторному спектаклі, всі ми наче стали героями цього дійства. Кожне викорбуване слово озивалося болем, журбою і водночас тремтливою любов'ю.

Друга частина була присвячена читанню творів велетів українського духу, неперевершених у своєму стилі Івана Франка та Лесі Українки. Завдяки Оксані Іванівні всі ми на якусь мить стали ровесниками юної Лесі, сильні духом, як вічний «Камеяр». Хоч неодноразово доводилось вивчати напам'ять вірші, уривки поем учням, студентам, викладачам і просто любителям поетичної творчості, але так точно передати інтонацією авторську думку ще нікому не вдалося.

Завершальна третя частина була дещо «важкою для сприйняття» окремим студентам. Можливо, не всі були психологічно підготовлені до сприйняття віршів Василя Стуса, який писав правдиво, гостро, не приховуючи власної думки. Йому було нелегко, а його творам - іще важче. Завжди замовчувані, заборонені, вони все ж таки потрапили до читача.

Поезія Ліни Костенко дещо пом'якшила напружену атмосферу. Її «Маруся Чурай» схвилювала не одне байдуже серце, а «Осіньна композиція» поліпшила настрої.

Ми з гордістю можемо стверджувати, що таланти України - невмирущі, тільки шкода, що їх не цінують на належному рівні. Будемо вірити в краще майбутнє, сподіватимемося, що таких людей, як Оксана Євгенівна Іваненків, стане більше. Хай щастить їй на творчій ниві!

Зоряна Кучабська,
студентка відділення «Біологія»

Я й українська мова

Щоб «з гомоном розтріпаної мови
чужа веселість мимо нас пройшла»

М.Зеров

8 листопада 2001 року в Запорізькому «Січовому колеґіумі» відбулася науково-практична конференція на тему «Я і українська мова». В ході її роботи були представлені доповіді учнів 10-11 класів:

«Ментальність українського народу» (Задесенець Марія)

«Мова і культура» (Горбань Дар'я)

«Українська мова серед інших мов світу» (Грудій Марина)

«Двомовність - позитивне чи негативне явище?» (Баб'як Вікторія)

«Лінгвоцид» (Семенюта Наталія)

«Соціологічне опитування: нестандартний ракурс» (Журба Наталія)

«Нериторичні запитання, або погляди на проблему двомовності очима В.Стуса» (Колбасов Леонід).

Запоріжжя, мабуть, є одним із найпроблемніших міст у плані русифікації (навіть самі мешканці називають його «острівцем Росії»), тому нам, учням Запорізького Січового колеґіуму, патріотично налаштованим та національно свідомим особистостям, досить нелегко жити в ньому, співіснувати з його багаторічними шовіністичними традиціями переслідування самими українцями своєї нації як такої.

Зайвий раз ми в цьому переконалися, проводячи соціологічне опитування. Згідно з його результатами, громадянам міста Запоріжжя в переважній більшості властиве байдуже ставлення до рідної мови та її функціонування в суспільстві, що свідчить про низький рівень національної свідомості та загальної культури. Більшість опитаних (66%) ставляться позитивно до проблем суржику. Близько 70% респондентів не цікавляться проблемами русифікації різних сфер суспільного життя (церкви, медицини, естради, освіти). Позитивним, однак, є те, що переважній більшості громадян властиве почуття патріотизму, бажання жити і працювати саме на рідній землі.

А ось у Січовому колеґіумі ситуація виявилася дещо іншою: переважній більшості учнів (85%) властиве небайдуже ставлення до рідної мови, вболівання за її функціонування в суспільстві та майбутнє в цілому. 98% колеґіантів вважають українську мову рідною, а 93% своїх майбутніх дітей поведуть до українськомовної школи. 63% колеґіантів люблять свою Батьківщину і виїздити за кордон на постійне проживання не збираються. 71% респондентів виступили проти надання російській мові в Запорізькій області статусу другої державної, що свідчить про усвідомлення двомовності як лінгвоциду української та про державний рівень осмислення колеґіантами мовної проблеми.

Але, на превеликий жаль, 69% колеґіантів поставилося позитивно до проблеми суржику, що, нам

здається, зумовлюється роздвоєністю мовної особистості. Та якщо подивитися крізь призму історії нашої школи, то можна стверджувати, що в минулому (років п'ять тому) мовна ситуація була набагато кращою.

Що ж спричинило такі різкі зміни у свідомості колеґіантів? Напевне, з плином часу ми забуваємо про призначення колеґіуму, про те, з якою метою він був створений. Адже основним його завданням було формування в учневі цілісної особистості та розвиток її зв'язків із нацією; збагачення нашої молоді держави творчими людьми з фізичним, духовним, економічним та соціальним потенціалом, забезпечення культурного, економічного соціального зв'язку підростаючого покоління зі своїми предками, сучасниками та нащадками, надання учням оптимальних можливостей для реалізації індивідуальних творчих запитів. Не меншу відповідальність несуть і педагоги, які недостатньо сприяють поширенню та розвитку цих ідей серед молодшого «покоління» колеґіантів.

З метою вирішення цієї проблеми наш творчий колектив організував загальношкільну конференцію «Я і українська мова».

Чому саме «Я»? Бо це питання потребує індивідуальної відповіді, усвідомлення кожним себе як невід'ємної частини української нації, її духовного осереддя, тієї, що шанує рідну мову і культуру.

Отже наша робота полягала в дослідженні мовних проблем колеґіантської спільноти, вивченні соціально-культурної ситуації. У ході підготовки та проведення конференції у нас виник ряд пропозицій стосовно докорінних змін у внутрішньому житті колеґіуму.

Насамперед:

- «Продовжити традицію проведення подібних заходів, присвячених темі мовної культури;
- кожному колеґіантові пам'ятати, що робочими мовами школи є українська й англійська. Бути готовими

до оголошення переможців у номінаціях «Найкраща мовна особистість», «Недорікувата мовна особистість»;

- створити постійно діючий молодіжний клуб для обговорення найактуальніших проблем для Січового колеґіуму і України в цілому;

- кожному учневі старшого класу записати на титульній сторінці щоденника великими літерами: «Чити завжди пам'ятаєш, що своїм вчинком виховуєш молодшого колеґіанта?»;

- співробітникам школи працювати над підвищенням культурного рівня усного мовлення;

- з метою популяризації української музичної культури та комфортного відпочинку під час перерв робити передачі шкільного радіо;

- провести серію благодійних україномовних дискотек. зібрані кошти реалізувати під час створення шкільного радіовузла;

- відновити традицію випусків шкільної газети (власне, ця ідея вже була реалізована протягом місяця);

- переглянути результати роботи органів самоуправління в колеґіумі, зокрема, кошового отамана, з метою підвищення продуктивності їхньої праці, а також підвищення правової культури колеґіантів та відродження демократичних традицій - провести вибори президента школи та вибори до парламенту школи.

Науково-практична конференція була висвітлена у місцевих засобах масової інформації, зокрема, на радіо "Запоріжжя FM" та телеканалом "Інтер-Запоріжжя". Але, зрозуміло, що особливого значення, зокрема, для пересічного мешканця міста, якого ніколи не турбували проблеми русифікації сучасного українського суспільства, ці п'ятихвилинні репортажі не мали.

Цими днями відбувається Перший Всеукраїнський перепис населення. Серед загального переліку запитань є одне, яке викликало найбільші суперечності між українореальними і українооробними групами населення. У ньому запитуються, якою другою мовою, крім української, володіють громадяни. Як національно свідомо молодь Рівного та представники українських «Просвітів», ми обурені таким формулюванням питання, вважаємо, що в майбутньому ця інформація буде використана як законодавча база для надання російській мові в Україні статусу другої державної. І взагалі це питання є приватним і, в принципі, не має ніякого значення для держави в цілому (вони б ще запитали, скільки формул з алгебри ми знаємо). Тому зрозуміло, що воно є спеціально сформульованим для реалізації проросійських ідей. А як ми маємо розуміти заяву Президента України - гаранта єдності й самобутності нашої нації, а тому й мови, - в якій він сказав про доцільність надання російській мові статусу офіційної? То може доцільно буде обрати офіційного Президента?..

P.S. Під час підготовки до конференції співпрацювали люди різних поколінь. І саме принцип поєднання їхніх інтересів спрямовується в нашій роботі на внутрішню гармонію молодої особистості, усвідомлення нею своїх національних інтересів, бачення власного життя і діяльності в цілісному плінні історії.

*Горбань Дар'я
Баб'як Вікторія
Грудій Марина*

Кафедра - колеґіум - плідна співпраця

У Херсонському колеґіумі ім. Єв. Маланюка пройшли підготовчі курси англійської мови для вступників до НаУКМА.

Протягом 10 днів старший викладач кафедри англійської мови університету Галина Швидка втілювала інтенсивну програму англійської мови для групи учнів з 16 чоловік. 90 відсотків складу групи були учні старших класів, які з великим задоволенням і цікавістю відвідували заняття.

Викладач провела тестування

рівня володіння англійською мовою, показала дітям найскладніші місця у граматиці. Учні виконали багато різних завдань і тестів, вступні тести до НаУКМА за останні три роки. Під час заключного тестування деякі учні 10-го класу показали 80-85 % якості знань володіння матеріалом.

Пані Галина Швидка відвідала заняття групи з курсу «English-English Grammar», програма якого розроблена на три роки і затверджена кафедрою англійської мови НаУКМА. Викладач подала пропозиції щодо впровадження сучасних методик у викладання англійської мови, високо оцінила систему рейтинг-контролю та блок модульного тестування, зацікавилась контрольними роботами «English Credits», які мають структуру вступного тесту-

вання англійської мови до НаУКМА і виконуються колеґіантами старших класів двічі на триместр.

Після закінчення курсів була проведена ретельна робота з аналізу помилок учнів у тестах, на засіданні методоб'єднання визначені пріоритетні напрями стратегії викладання англійської мови, намічені шляхи для вдосконалення роботи вчителів іноземних мов.

Співпраця з кафедрою іноземних мов НаУКМА є дуже плідною, і проведення курсів англійської мови для вступників до академії - найкраще тому підтвердження.

*Юрій Ючик,
учитель англійської мови УЗШ
«Херсонський колеґіум»
ім. Євгена Маланюка*

10-річчю гімназії, нині Рогатинського колеґіуму, присвячується

Моя гімназіє, моя колиско знань

І. Доронюк - директор колеґіуму

Нарешті настав той день, якого з таким нетерпінням очікували й до якого так старанно готувалися вихованці гімназії та їхні наставники. В останню вересневу неділю їх Альма-матер відзначала ювілей - 10 літ від дня свого другого народження. На ці уродини зійшлися і з'їхалися звідусіль її діти. І дарма, що різниця у віці була така разюча, - найстаршим за 70, вчорашнім випускникам заледве виповнилося 18. Та всі вони

однаково тепло почувалися в цих стінах, де пройшло їхнє дитинство і юність, де набирались мудрості, пізнавали світ, звідки ластівками полинули у життєвий вир.

Тут усіх їх однаково широко зустрічали і вітали.

Після святкової Служби Божої в храмі Різдва Пресвятої Богородиці біля входу в історичне приміщення хвилиною мовчання вшанували пам'ять її першого директора Михайла Галушинського. Урочиста Академія розпочалася виконанням гімназійного гімну. Зазвучали позивні з пісні «Ой, зелене жито, зелене». Після вітальних слів ведучих, учителів Г.Гавриць та Б.Дидика, віршів нинішній батько великої гімназійної родини І.Доронюк просить пошанувати добру пам'ять Богдана Бандури, що став директором в першому часі відновлення закладу.

А далі - слово гостям. Із молодим ювілеєм колектив привітали ректор обласного інституту післядипломної педагогічної освіти В.Руссол, начальник відділу освіти райдержадміністрації З.Болюк, міський голова В.Гусак, котрий вручив Грамоти за активну діяльність усім тим, хто був причетний до відродження історичного закладу, голова земляцтва братів-рогатинців у Львові, письменник Р.Коритко, депутат районної ради Я.Сидор, депутат обласної ради В.Білоус, директор агроколеджу І.Тринів, проректор Львівської комерційної академії С.Гелей, ветеран війни Р.Киричинський, директор школи №1 м. Рогатина М.Генега, голова районного товариства «Просвіта» М.Марунчак.

Рогатинські гімназисти підтримують дружні стосунки з аналогічними навчальними закладами області, обмінюються досвідом роботи. І тепер на свято до колеґ завітали з найкращими побажаннями директори гімназій: Івано-Франківська - І.Дейчаківський, Калуша - Д.Бахматюк, Буштина - В.Ковальчук.

«У світі Рогатин - це гімназія, а гімназія - це Рогатин». Тож найбільшою її гордістю були і залишаються учні, ті, заради кого вона постала, хто прославив її й себе у світах. Тут, у цій залі, тишились ювілейній даті і складали щиру подяку рідній Альма-матері, своїм незабутнім наставникам, битий життям і долею Василь Гудзій з довоєнного випуску і юне покоління 90-их - Мирослава Ізбенко, Маруся Белей, Мар'яна Попадюк. На добру згадку про ювілей виступаючі вручали колективу пам'ятні дарунки. Того дня їх було багато

*Моя гімназіє, моя колиско знань
В Рогатині — величне нині свято,
Воскресла і повстала із руїни,
Як вічний фенікс, наша Альма-матер,
Щоб жити знов на славу України.*

- сердечних слів, сувенірів, грамот, книг. За давньою традицією відмінники навчання, кращі з кращих отримали грошові стипендії. Їх у гімназії встановлено декілька: з фонду першого директора Б.Бандури (стипендія Українського Братського Союзу), персональні, від земляків із діаспори: М.Стещока, подружжя Шмігелів, Союзу українок Америки: рогатинців, подружжя Мединських, а також від народного депутата Г.Насалика. Високої нагороди - премії ім. Михайла Галушинського удостоєна пані Віра Мединська, заступник директора гімназії, одна з найперших сподвижників відродженого закладу, його достойний лідер, прекрасний педагог. Та свято не було б таким колоритним і барвистим, якби не вплітались у нього танці, чудові пісні й вірші, серед яких немало на слова і музику місцевих, гімназійних поетів та композиторів. Їх натхненно виконували вчителі, колишні і сьогоднішні учні, цілі співучі родини.

Після святочної Академії відбувся круглий стіл «Рогатинська гімназія: минуле, сучасне, майбутнє», під час якої виступали гості з числа колишніх учнів, науковці, викладачі гімназії.

Ювілейна програма була розрахована на два дні. Тож у понеділок запрошені мали можливість ознайомитися з матеріально-технічною базою закладу, оглянути кабінети, побувати на заняттях. Потім відбулась зустріч поколінь - учнів довоєнного випуску та останніх літ. Розмовляли, ділилися враженнями, порівнювали умови навчання.

Свої побажання гімназії з нагоди її 10-ліття гості вписали у спеціально роздану анкету. Одноставними були у своїй думці практично всі випускники (до 39 року) - повернути закладу його історичне приміщення.

Завершила урочистість екскурсія по місту, спільним фотографуванням на згадку. Відтепер ця дата і подія - ще одна сторінка, вписана до книги історії Рогатинської гімназії.

На сцені - учнівський хор

дружба без кордонів

Вже стало традицією для Рогатинського колегіуму НаУКМА на запрошення польсько-українського товариства "Контакт" відвідувати польське місто Глівіце. Близько 100 учнів з 1994 року побували тут.

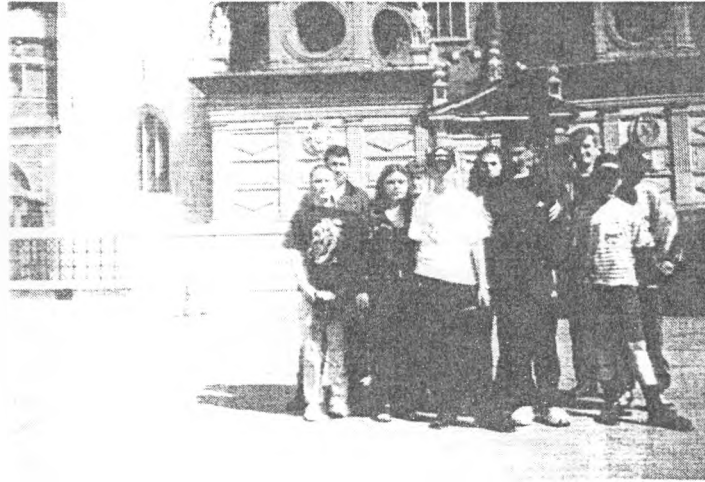
Ось і цього року 8 учнів гімназії-колегіуму, пройшовши конкурсний відбір, поїхали на фестивалю "Глівіцька весна". Чудові шість днів провели наші гімназисти-колегіанти. Незабутні враження залишилися у дітей після відвідин Королівського замку в Кракові. Учні вшанували пам'ять нашого великого земляка Богдана Лепкого молитвою біля могили на Раковницькому цвинтарі в цьому ж місті. Нашою делегацією було здійснено паломництво до чудотворного образу Матері Божої на Ясну Гору в Ченстохові. Ми змогли побачити радіовежу в м. Глівіце, звідки почалася друга світова війна. Колегіанти спілкувалися з польськими ровесниками в школах та на зустрічі з польськими скаутами – гарцерами, яких ми запросили до себе в Карпати на пластовий табір. Виступали з концертами серед української

та польської громади, співали Архнереїську Службу Божу в греко-католицькій церкві, яку відправляв єпископ Вроцлавський і Гданський Володимир.

Найважливішим пунктом нашої програми була участь у 4 симпозиумі польсько-української дружби, де з доповіддю на тему "Співпраця Рогатинської гімназії-колегіуму з товариством розвитку польсько-українських стосунків "Контакт" виступив директор Ігор Доронюк. На симпозиумі зачарував слухачів звучанням українських народних пісень фольклорний ансамбль колегіуму "Дзвіночок".

Лейтмотивом усіх зустрічей, розмов була теза, що два великі європейські народи повинні жити як добрі сусіди. І щоб не повторилися трагічні сторінки, що були в нашій спільній історії, такі зустрічі українських і польських дітей конче потрібні.

*Ярема Зварчук,
Заступник директора з виховної роботи*

Зустріч із кобзарем

Багатовікову і славу історію має українське кобзарство. Ще за сивої давнини кобзарі грали для козаків під час звитяжних походів у короткі хвилини перепочинку між боями, а після завершення походів по всіх куточках землі рідної розносили величальну славу про їхню мужність і волелюбність. Любив народ своїх талановитих лицарів, бо вони завжди співали про близьке й наболіле.

В осінні дні 2001 року в Роменському колегіумі ім. П.Калнишевського відбулася зустріч із талановитими співцями України. До учнів 5-7 класів завітали в гості Володимир Миколайович Йосипок - заслужений артист України, голова Всеукраїнської спілки кобзарів. Василь Степанович

Литвин - заслужений артист України, засновник і директор кобзарської школи в Україні, Віктор Іванович Лісовол - заслужений артист України, автор пісні «Наливайте, браття, кришталеві чари».

Звучали безсмертні мелодії українських пісень, маршів, цікаві розповіді кобзарів про їхню творчість. Серед слухачів не було жодного, чие серце, совість не були обпалені болем кобзарської пісні, щемом і тугою пісенних струн, чистим народним гумором жартівливих мелодій.

Юні колегіанти також виступили перед майстрами кобзарського мистецтва. Вони декламували власні вірші, співали українських пісень, грали на музичних інструментах.

Б.Харчук: творчість, особистість, доля...

Справжню силу Харчукового епосу можна було відчутти під час проведення науково-практичної конференції "Борис Харчук: творчість, особистість, доля (погляд на межі тисячоліть)", яка відбулася в день відзначення 70-річчя прозаїка – земляка у Кременецькому обласному комунальному педагогічному коледжі ім. Т.Г.Шевченка.

Відкриваючи пленарне засідання конференції, директор вузу, професор Опанас Миколайович Ломакович акцентував увагу всіх присутніх на причетність коледжу до вивчення творчої спадщини митця.

Блискуче виступив із доповіддю "Концептуальна основа художнього світу Б.Харчука" доктор філологічних наук, професор Тернопільського державного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка Р. Гром'як. Доповідач прослідкував витоки і еволюцію творчого мислення письменника, його соціальну проникливість і прозорливість, філософську глибину, самобутність силового поля його епічних творів.

Другою була доповідь завідувача кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, кандидата філологічних наук О.Василишина – "Трансформація художнього світу в II редакції "Волині". Наголошуючи на тому, що саме епічний жанр дав можливість письменнику широко розгорнути життєпис персонажів, доповідач зазначив, що друга редакція "Волині" створювалася в період найбільшої ідейно-художньої зрілості письменника. Ця редакція виявилася глибшою за свою ідею, своїм демократичним пафосом, художньо досконалішою.

Третя доповідь на пленарному засіданні "Героїка визвольних змагань у творах Б.Харчука і У.Самчука "Чого не

гоїть огонь" виголосила викладач коледжу Ірина Скакальська. Вона підкреслила, що внесок Б.Харчука та У.Самчука в українську літературу є вагомим, а такі твори, як "Вишневі ночі" та "Чого не гоїть огонь" здатні сприяти вихованню патріотичних почуттів нащадків та відновлюють пам'ять народу, спонукають до боротьби за кращу долю народу.

Четверту доповідь на пленарному засіданні учасники конференції зустріли особливо зацікавлено, адже в ній доцент, кандидат філологічних наук П.Сорока проаналізував листування Бориса Харчука як джерело вивчення його творчості.

Про внесок письменника в національне відродження розповіла філолог Добриводівського технічного ліцею ім.О.Смакули М.Назар.

Під кінець засідання виступила вдова письменника С.Ф.Харчук, яка щиро подякувала за вшанування пам'яті письменника.

Відтак на секційному засіданні виступили учасники конференції – науковці з вузів, викладачі місцевого коледжу, вчителі-методисти, які виважено оцінили літературну спадщину письменника.

Успішній роботі конференції сприяла спонсорська допомога ТОВ "Промгаз" (В.Анін), УТО (Л.Кравчук), "Українагаз" (В.Чуба), магазинів "Школярик" (С.Трачук), "Люкс" (М.Ярошук), "Глорія" (Н.Мельник), "Роксолана" (В.Левчунь), ресторану "Бона" (Г.Бондар).

Завершилась конференція літературною композицією "Співець Волині".

Ю.Драгун-Тарнобір, студентка 3 курсу

СМАКУЛОВІ ЧИТАННЯ В КОЛЕДЖІ

Нещодавно група популяризаторів наукової спадщини Олександра Смакули завітала до Кременецького педагогічного коледжу ім.Т.Г.Шевченка.

- Фонд Олександра Смакули, - наголосив на зустрічі у коледжі професор Петро Кривий, - заснований науково-технічною громадськістю Галичини зареєстрований як юридична особа з 1996 року на Тернопіллі.

Метою діяльності Фонду є об'єднання зусиль науково-технічної та творчої громадськості для пошуку і розповсюдження наукової спадщини й увіковічення пам'яті професора Олександра Смакули, інших українських учених, підтримка здібних учнів, студентів, молодих науковців і винахідників.

Про родинні витоки відомого вченого розповів студентам і викладачам виконавчий директор фонду ім. О.Смакули Василь Липовецький. Від Добриводів, що на Збаражчині, пролягла його життєва дорога аж до Пенсильванії у США. Освіту здобував спершу в Збараській гімназії (1912), потім у Тернопільській, яку закінчив з відзнакою в 1922 році. За рекомендацією професора М.Зарецького він вступив до Гетінгенського університету. У 1927 році Смакула захистив дисертацію й отримав звання доктора філософії. У 30-ті роки професор Смакула зробив ряд важливих відкриттів у галузі кристалів.

Доцент Тернопільського технічного університету

Володимир Андрійчук у найавторитетніших наукових журналах Європи і Америки. Відома його фундаментальна монографія "Монокристали". Видання наукової спадщини Смакули здійснюється не тільки з метою заповнення сторінки в історії світової науки, а передусім, з причини актуальності його праць. А їх у вченого чимало: у фізиці кристалів, оптиці тонких плівок, метрології, біофізиці технології нових матеріалів для електроніки...

В унісон виступаючим прозвучав виступ старшого наукового працівника Кременецького краєзнавчого музею Г.Ш.Чернихівського про відомого вченого-письменника О.Н.Неприцького-Грановського, доля якого, як дві краплі води, схожа на долю О.Смакули.

- Я не є представник технічної інтелігенції, - зазначив кандидат медичних наук, депутат обласної Ради Олександр Темченко, але вважаю за свій святий обов'язок ширити оригінальні ідеї О.Смакули, які стосуються взаємовідносин науки-освіти-техніки-культури.

На завершення зустрічі учасники Смакулових читань передали в дар коледжу від Фонду бібліотечку видань, в яких особливо цікавими є монографія "Монокристали" та "Вибрані праці професора О.Смакули".

О.Василишин, заступник директора з методичної роботи Кременецького педколеджу ім.Т.Г.Шевченка

Твоя надія, Україно!

Ярослав КРАВЧЕНКО

Авторський вечір

13 листопада 2001 року в колонному залі Національної філармонії України в М.Києві відбувся авторський вечір лауреата національних конкурсів, лауреата Міжнародного фестивалю (м.Ялта), юного поета, прозаїка, колеґанта 10-А класу Роменського колеґіуму ім.П.І.Калнишевського Ярослава Кравченка.

Цей вечір був презентацією на нову збірку віршів та прози Ярослава, яка щойно побачила світ, завдячуючи І.Драчу та видавництву «Веселка». Із трьох років Ярослав читав, у 5 років у нього з'явився інтерес до віршування. Перші дитячі поетичні спроби переросли в захоплення поезією по-справжньому.

Перший збірничок віршів «Народження свічки» побачив світ у 1997 році, друга збірка «Треба трішки почекати» - у 1998 році, збірка прозових творів «Червоні чобітки» у 1999 році, збірник пісень у 2001 році, збірник віршів та прози «Тепло рідного дому» у 2001 році. Зараз готується до випуску у м.Сумах одномомник творів Ярослава. «Чогось надзвичайного, - говорить Ярослав, - у мене немає. Я такий, як усі діти, лише дуже хочеться писати...»

Чи повернем славу?

Чи повернем славу,
Втрачену в неславі?
Чи втримаєм волю,
Здобуту в неволі?
ім "я легендарне
Не стопчем в багні?
Чи в праділів навчимось
Бути в стремені?
Щастя не в багатстві:
З полотна сорочка,
Та душа козацька,
Хлопці в стременичках.

Щастя тобі, Ярославе!

(З передмови до збірки)

Коли знайомишся із чималеньким доробком Ярослава Кравченка, найбільше вражає серйозне, зовсім не дитяче сприйняття дійсності юним автором: "Перебирає баба на пеньку проти сонця свої літа, гортає книгу життя... ба вже і коси посіяла по землі, і літа, пора б і самій лягти до вічної опочивальні, та накувала зозуля в бабиному садку їй років стільки, що вже несила їх прожити..."

Якщо не брати до уваги чорнобильський рік народження Ярослава (8 квітня 1986), то можна було б сказати, що життя його світле й безхмарне: люблячі родичі, турботливі друзі, уважні й чуйні старші товариші... Талановитий хлопець не

обділений увагою дорослих: у свої 15 років він автор чотирьох книжечок, лауреат різноманітних дитячих мистецьких конкурсів. Має значний творчий та інтелектуальний потенціал, багато зацікавлений: залюбки вивчає мови, українську та світову класику, грає на баяні, фортепіано, акордеоні, пише вірші, прозу, пісні. З раннього дитинства відчуває піклування творчої еліти рідного міста Ромен на Сумщині. Земляки — член Національної спілки письменників України Микола Гриценко та директор мистецького центру "Собор" у Сумах Володимир Садівничий — уважно стежили за його творчим зростанням, допомагали, редагували його перші

вірші та оповідання, видали дві збірки поезій "Народження свічки" та "Треба трішки почекати", а також збірку прози "Червоні чобітки".

До нової книжки входять кращі твори з попереднього доробку та ще не друквані. Багато з них перейняті дитячими турботами і виблискують красивими, ніжними образами-перлинками:

*Як тихе літо, як вода,
Як ніжна квітка на подвір'ї,
У класі дівчинка одна —
Найкраща зірочка в сузір'ї...*

"Струмочок перекидає своє легеньке прозоре тільце і біжить, біжить уперед...", "Котики з лози

вигрівають спинки на сонці...".
"Пісня — то птах ширококрилий,
який рветься в небо, щоб відчутти
волю..." та ін. Хлопець мидується
красою рідної природи, уміє
створювати цікаві казкові сюжети.
Але боляче стискається серце, коли
натрапляєш на такі рядки:

*Зникає все красиве,
І стогне бурелом,
І крик лелек тужливий
Над вимерлим селом...*

Справді, в наш час (та й в усі
часи) немає любові без болю. Тому
біль поселився у багатьох рядках
Ярослава, який переймається
бідами своїх близьких, знайомих,
сусідів, нещасливих жінок та бабусь.
Поза сумнівом, він наділений
особливим талантом — сприймати
чуже горе як своє. Лише
познайомившись із хлопцем, пере-
конуєшся, що він і справді є автором
тих рядків, які на перший погляд
може написати лише дорослий.
Наприклад, таких:

*Я син твій вірний, Україно,
Люблю тебе в лиху годину,
Люблю тебе, зелений краю,
Тебе, заплакану, кохаю,
І ладен зараз же померти —
Лиш назавжди б ті слюзи
стерти.*

Хай доля буде прихильною до
талановитого хлопця і допоможе
реалізувати його здібності повною
мірою!

Надія Кур'ян

Тепло рідного дому

Грубка горіла, аж пашіла. У
невеличкій ха-тині було жарко. Мати
гойдала колиску, а дитина кричала,
не вгавала. «Ну ніяк не втихоми-
риться», — сердилась жінка, бо очі
зліпалися і дуже хотілося спати.
«Йому, мабуть, жарко, — сказав
тато, — розпережи трохи його». Вона
послухала, маля зраділо, задрігало
ногами і заснуло... «Росте, —
посміхнулася мати, — ось і зава-
жають пелюшки».

Знову горіла грубка. У хаті
затишно, тепло. Дитя торкалося
пучечкою гарячої груби й радісно
повідомляло: «Ох, пецє!..» Батьки
раділи. А птахи летіли повз вікно.

Раз, вдруге, втретє.

— Куди вони летять? —
запитав тато.

То не птахи, то роки... Ось
бачиш — дитині вже п'ять, читає,
пише вірші. А птах білим крилом
черкає по волоссю матір, батька, і
сріблом вкриваються їхні голови...

Знову жевріє грубка, сидіти
біля неї так приємно. А синок вичісує
невеличкий чубок перед люстерком.
«До дівчат», — зігхає мати. Його вже
не потрібно колихати. А птахи повз
вікно шуг, шуг. А в грубці топиться...
“Не забувай, синочку, тепла
батьківської хати”, — просила мати...

МУХА І ПАВУК

На зборах якомсь у коморі
Муха Павука
Так критикувала,
Що від крику аж упала...
А Павук тихенько — стук
Муху язикату,
І ніхто не став правдиву
Муху визволяти.
А що — муха? Голі лапки...
В павука — аж три «дев'ятки».
Знають всі, що кров він п'є.
Не посадять — гроші є.

ЯК КРАСИВО

Шумлять куші і трави,
Шумить прадавній ліс,
Біжить на хижу справу
Рудий хвостатий лис.
А білочка гарненька
Стрибає вгору, вниз,
Збирає он старенька
Для печі в хату хмиз.
І лісовик тихенько
Із хаші вигляда,
А з джерела тоненько
Біжить слюза-вода.
Ой Боже, як красиво!
Чи довго ще так жить?
Чи може лис цей хижий
Ім віку вкоротить?

ЯКИЙ ГАРНИЙ СВІТ

Квіточку до квіточки
Поскладали діточки, Одягли
віночки, Пішли у таночки.
Радість хлюпає з очей Який
гарний світ оцей.

ЧОГО НАДУВСЯ?

— Ти чого надувся, бобре?
— Бо мені не зовсім добре,
Впало дерево й шосили
Гілочками мене било.
— Хто звалив те деревце?
— Я — оте, а брат — оце...
— Хе! От бачиш, брате-бобре,
Гризти дерево недобре.

ДБАЙМО ПРО ПРИРОДУ

Як гарно жити біля річки
В малій хатині, де смерічка,
У ліс ходити кожен день
Й співати радісних пісень,
Волошки й маки в полі рвати,
Через джерельце пострибати,
Любити сонце, й тихі зорі, І
річку, що спішать до моря.
Як гарно так спокійно жити,
Звірят не кривдить, все любити.
Тож про природу дбаймо, люди,
Тоді прекрасно жити будем.

Інколи трапляються події, які кардинально змінюють наше життя, краще, звісно, коли на краще. Майже рік тому таке трапилось зі мною: я пройшла з програми стажування в Верховній Раді «Помічник Голови комітету Верховної Ради України на повний день роботи (з 9 до 18 години). Без сумніву, це дуже класно для політолога отримати таку можливість. Все почалося наприкінці листопада 2000 року та закінчилося в липні цього. Написати про свої враження від парламенту я обіцяла ще в листопаді Верланову Ю.Ю., якому я дуже влячна, оскільки саме він майже випадково дав мені анкету на Програму, але, як бачите, процес затягнувся. Всі ми знаємо, чому інколи, а насправді дуже часто, не встигаємо вчасно щось зробити. Та краще пізно, ніж самі знаєте коли, проте, в цьому випадку «пізно» є кращим за «вчасно», оскільки зараз я можу описати не лише враження, а й зробити їхній аналіз. То ж, кому цікаво, читайте далі.

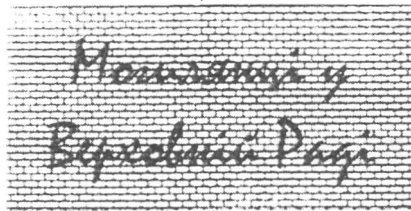
Мене направили до Управління забезпечення міжпарламентських зв'язків, воно займається прийомом офіційних парламентських делегацій, підготовкою документів до зустрічей (різні довідки про країну-партнера, економічні відносини, політичний аналіз, договірно-правову базу, підготовка тез до бесід), написання виступів керівництва парламенту, робота з посольствами, МЗС, міжнародними організаціями, тобто напрямки роботи більш міжнародний, дипломатичний, ніж політологічний.

Першим моїм завданням було створення бази даних «Груп дружби (в ВР існують депутатські групи дружби з парламентами інших країн) всього їх більше п'ятдесят, а наші депутати так часто змінюють фракції і створюють нові, що ці списки потрібно звіряти щодня. До речі, такий цікавий факт: всесвітньо відомий український прем'єр П. Лазаренко ще й досі входить до «Групи дружби» з США, то, якщо хочете, можна вважати, що він робить офіційний візит. За кілька місяців я вже займалася «дорослою роботою», тобто гогувала візити нарівні з працівниками Управління - робота дуже цікава: звичайно, робила і переклади, і ксерила

багато, бо до однієї зустрічі потрібно мінімум 6-7 комплектів документів.

Хочу сказати, що ВР мені сподобалась. Щоправда, деякі депутати вважають себе «небожителами», але то їхні проблеми. Якщо раніше партійна приналежність була для мене критерієм в оцінці депутата як людини, то, виявляється, деякі ліві є нормальними людьми, а деяких правих інколи заносить. Депутати-олігархи - то, взагалі, інша сумна тема. На жаль, у народі існує зневажливе ставлення до діяльності ВР; на мою думку, воно хибне. Насправді в більшості своїй працівники апарату є класними професіоналами, правда, інколи траплялися й «пережитки минулого», і закони пишуться нормальні, які змінюються жахливо після правок депутатів, яких ми з вами обираємо. Треба про це пам'ятати. Ще мені

д у ж е

сподобалися прямі трансляції засідань парламентарів, вони показують, хто є хто: бурхливі обговорення, оточення трибуни; найбільш негативно запам'яталися виступи депутата фракції «Яблуко» - Агафонов: зневажливе ставлення і до закону, і до України, і, навіть, звинувачення у нетрадиційній сексуальній орієнтації колег. Францією, що працює найпрофесійніше є «Реформи і Порядок». Це моя думка.

Думаю, треба сказати, що моєю роботою в Раді були дуже задоволені, казали, що відчувається добрий рівень підготовки, відмінність від студентів інших ВНЗ. Я говорю це не для того, щоб показати, яка я класна, це було б просто дуже смішно. Я хочу сказати, що всі ми, студенти нашої Академії, маємо вищий рівень і знань, і культури, і більшу швидкість у вирішенні проблем і завдань.

Це Програма американська, нашою координацією займалася Програма сприяння парламентові України. Вони влаштовували багато

зустрічей із відомими політиками, послом США та координаторами інших американських програм в Україні і, звичайно, платили стипендію. Кому цікаво, вона була 150\$. Мене часто запитували в Миколаєві, як можна в Києві прожити на такі гроші. Виявляється, можна, усе залежить від широти витрат. До речі, в Раді дуже класна їдальня, смачно і недорого, на 5-6 грн. можна пристойно пообідати, депутати їдять там само й те ж саме.

Взагалі, рік був важкий: я навчалася на 5 курсі (2 сесії і диплом). Якщо б Укрзалізниця робила знижки за частоту поїздок, то я б уже їздила безкоштовно. Але я була щаслива, я жила і живу в Києві. Я люблю говорити при знайомстві, що я з Миколаєва, але Київ... Я завжди його любила і ще в школі вирішила, що буду там жити. Це місто надихає бути щасливим і успішним.

Думаю, відчувається, що я політолог. Спробую згорнути широту думки. То ж, що мені дало це стажування. По-перше, досвід роботи в держструктурах і розуміння, що я не держслужбовець (соромно сказати, але я жодного разу протягом цих місяців не прийшла в Раду о 9 ранку, правда, інколи працювала і по вихідних). По-друге, я отримала схвальну оцінку своєї роботи як професіонала, а це дуже важливо на початку кар'єри. По-третє, навчилася жити сама в чужому місті, контролювати витрати і час, заводити нових і цінувати старих друзів. Останнє і головне: я зустріла людей, приклад життя яких наповнив мене оптимізмом і рішучістю: при бажанні в нашій країні можна робити класну кар'єру, заробляти нормальні гроші. Втілювати нові перспективні ідеї і при цьому мати щасливе родинне життя. Саме цим я і збираюся зайнятися. Це не американська мрія, це наша реальність. Ще одне: якщо Україна протримається ще років 5, не буде розірвана кланами, то нове покоління таких, як ми, нарешті витіснить усі ці «пережитки минулого», забезпечить нормальний рівень життя і собі, і державі. Хай нам усім щастить!

Марина Руденко

Стартує друга Універсіада

ЗАТВЕРДЖУЮ

Віце-президент з навчальної роботи НаУКМА,
голова оргкомітету Універсіади-2

31 січня 2002 р.

В. ЗУБКО

ПОЛОЖЕННЯ

про II Універсіаду студентів та професорсько-викладацького складу вищих навчальних закладів
навчально-наукового комплексу КМА,
"Чорноморська паланка";

I. МЕТА ПРОВЕДЕННЯ

- залучення студентської молоді та професорсько-викладацького складу до систематичних занять фізичною культурою і спортом як важливого компоненту гуманітарної освіти та здорового способу життя;
- зміцнення здоров'я, фізичного гарту, підтримання високої працездатності та психологічної підготовки до активного життя;
- виховання патріотизму та національної свідомості засобами фізичної культури та спорту;
- обмін досвідом роботи між кафедрами фізичного виховання навчально-наукового комплексу КМА;
- підвищення спортивної майстерності.

II. ТЕРМІН ТА ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ

- змагання проводяться з 10 по 13 травня 2002 року на базі Миколаївського університету;
- у збірних командах беруть участь студенти денної форми навчання (бакалаврату) та штатні співробітники професорсько-викладацького складу навчально-наукового комплексу КМА;
- загальна кількість учасників збірної команди кожного навчального підрозділу з усіх видів спорту – 15 осіб:
 - а) 11 студентів, кожен з яких може виступати в усіх видах змагань;
 - б) 4 співробітники професорсько-викладацького складу, кожен з яких може виступати в усіх видах змагань. Віковий ценз – від повних 35 років, стаж роботи в даному навчальному закладі – від 3 років;
- змагання командні.

III. ПРОГРАМА ЗМАГАНЬ

а) для студентів:

- Баскетбол – 7 учасників (чоловіки);
- Настільний теніс – 2 учасники (1 чол.+ 1 жін.);
- Плавання (вільний стиль) – 2 учасники (1 чол.+ 1 жін.);
50 метрів - чоловіки, 50 метрів – жінки.
- Легкоатлетична естафета – 4 x 100 м (3 чол. + 1 жін.).
Разом : - 11 осіб

б) для професорсько-викладацького складу:

- Настільний теніс – два учасники (незалежно від статі);
- Шахи – 2 учасники (1 чол. + 1 жін.);
- Плавання (вільний стиль) – 1 учасник, 50 метрів (незалежно від статі);
- Спортивне рибальство – 2 учасника (1 чол. + 1 жін.)
Разом : - 4 особи.

ВСЬОГО – 15 учасників

Додатково може бути залучений один представник навчального закладу без права участі в змаганнях.

Змагання з ігрових видів спорту проводять згідно з чинними правилами за коловою системою, по черговість визначають жеребкуванням.

Можливі зміни в положенні про проведення змагань із видів спорту, узгоджені на засіданні представників команд.

IV. КЕРІВНИЦТВО ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ

Керівництво підготовкою та проведенням змагань за програмою II Універсиади покладається на Оргкомітет, до складу якого входять представники навчально-наукового комплексу КМА, що беруть участь у змаганнях: Зубко В. М., віце-президент з навчальної роботи НаУКМА; Довгань Н. Ю., завідувач кафедри фізичного виховання Миколаївського університету імені П. Могили; Цербін Г. М., керівник фізичного виховання Тернопільського педагогічного коледжу "Галичина"; Олійник І. О., керівник фізичного виховання Кременецького педагогічного коледжу імені Т. Г. Шевченко; Кравченко Л. С., завідувач кафедри фізичного виховання НаУКМА і Головну судівську колегію.

Загальне керівництво і відповідальність за підготовку та проведення змагань з кожного виду спорту покладається на суддівську колегію, до складу якої входять: Головний суддя, Головний секретар та судді в полі (представники кафедр)

V. ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ ТА ПРИЗЕРІВ

У змаганнях розігрується:

- командна першість з окремих видів спорту;
- загальнокомандна першість II Універсиади:
 - а) збірна студентів + збірна професорсько-викладацького складу;
 - б) визначається кращий спортсмен із кожного виду спорту.

Загальнокомандна першість визначається за найменшою сумою очок, набраних командами у змаганнях із окремих видів спорту. За перше місце нараховується 1 очко, за друге – 2, за третє – 3, за четверте – 4 очка;

- при рівності очок у двох або більше команд, перевага надається тій, яка має відповідно більше перших, других або третіх місць;
- у разі рівності очок у двох і більше команд з ігрових видів спорту переможця визначають:
 - за результатом зустрічі між ними;
 - за більшою різницею забитих та пропущених м'ячів між ними;
 - за співвідношенням виграних та програних партій (сетів) у зустрічах між ними;

Команду-переможця з плавання визначають за сумою результатів (відповідно до таблиці очок з плавання) двох спортсменів (серед студентів), а серед викладачів – за результатами кращого.

VI. ЗАЯВКИ НА УЧАСТЬ У ЗМАГАННЯХ

Заявка на участь у змаганнях за встановленою формою (див. додаток №1) підписує керівник навчального закладу і подається у мандатну комісію за місцем проведення змагань на першому засіданні представників команд. До заявки для студентів додають залікову книжку і паспорт; для професорсько- викладацького складу - паспорт і довідку з відділу кадрів за підписом керівника навчального закладу.

VII. НАГОРОДЖЕННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

Команди, що посіли перші місця у змаганнях з окремих видів спорту, нагороджують дипломами, кубками. Команди, що вибороли друге і третє місця, нагороджують дипломами.

Кращого гравця з кожного виду спорту нагороджують цінним подарунком та дипломом. Кандидатури кращого гравця визначають на засіданні представників команд.

VIII. МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗМАГАНЬ

Медичне забезпечення змагань покладається на навчальний заклад, що проводить змагання. Кожний вид змагання слід проводити у присутності лікаря.

IX. ШТРАФНІ САНКЦІЇ

За порушення даного Положення команду навчального закладу дискваліфікують з усіх видів спорту.

Х. ОКРЕМІ ВИДИ ЗМАГАНЬ

БАСКЕТБОЛ

Склад команди: сім осіб.

Місця команд визначають за сумою очок, набраних командою в результаті зіграних зустрічей. За перемогу нараховують два очка, за поразку - одне очко, поразка «позбавлення права гри» - нуль очок. За рівністю очок у двох і більше команд місця розподіляють таким чином:

- за більшою кількістю перемог у зустрічах між ними;
- за кращим співвідношенням забитих та пропущених м'ячів у зустрічах між ними;
- за кращим співвідношенням забитих та пропущених м'ячів в усіх зустрічах;
- жеребкуванням.

Змагання проводять за офіційними правилами ФІБА.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

Склад команди студентів: дві особи (один чоловік + одна жінка), склад команди викладачів: дві особи незалежно від статі.

Команді за виграш зараховують одне очко, за програш - нуль очок. У випадку рахунку 1:1 в одиночних зустрічах проводять парна гру 2 x 2 (мікст).

Якщо декілька команд набрали однакову кількість очок, то переможця визначають:

- за результатами особистої зустрічі між цими командами;
- за результатами чоловічої зустрічі (1-а ракетка);
- за результатом парної зустрічі;
- жеребкуванням.

ШАХИ

Змагання проводять за командним заліком. Склад команди – 1 чоловік і 1 жінка.

Змагання проводяться за швейцарською системою згідно правил шахової гри ФІДЕ. Контроль часу – 30 хвилин на всю партію кожному учаснику. Учасники змагань з однієї команди між собою не зустрічаються.

Переможців турніру в командному заліку визначають за найбільшою сумою набраних очок.

У випадку однакової кількості очок у декількох команд переможця визначають:

- за результатом особистої зустрічі між ними;
- за результатом зустрічі серед чоловіків.

ПЛАВАННЯ

Склад команд: викладачів – один учасник незалежно від статі; студентів - два учасники незалежно від статі.

Дистанція: 50 м як для студентів, так і для викладачів.

Переможець визначається за результатом, перерахованими у таблиці очок з плавання.

Команда-переможець з плавання визначається за сумою результатів (відповідно до таблиці очок з плавання) двох спортсменів (серед студентів); за результатом кращого – серед викладачів.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНА ЕСТАФЕТА 4x100 м

Склад команди: 4 учасники (3 чол. + 1 жін.), переможця визначають за кращим результатом (у часі).

СПОРТИВНЕ РИБАЛЬСТВО

Склад команди: 2 учасники (незалежно від статі). Переможця визначають за сумарною вагою риби, виловленої протягом 3-х годин. За однакової ваги улову переможця визначають за вагою найбільшої рибини .